Ankenævnet for Forsikring

904/12

Den 21. november 2012 blev i sag nr. 82.938:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har haft bilforsikring i Nykredit Forsikring A/S. Der klages over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af den forsikrede bil, en Peugeot 306 1,6 Cabriolet, årgang 1998.

Selskabet har i første række over for nævnet gjort gældende, at et eventuelt krav vedrørende tyveriet er forældet. Selskabet har i anden række henvist til, at det ikke er sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed i form af tyveri.

Sagen har tidligere været behandlet af nævnet under sagsnummer 70.307. Den tidligere klage blev indgivet til nævnet, fordi selskabet havde afvist at erstatte bilen med henvisning til, at det ikke var sandsynliggjort, at der var sket et dækningsberettigende tyveri. Ved kendelse afsagt den 25/6 2007 fandt nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag havde afvist at yde forsikringsdækning. Nævnet bemærkede dog, at afgørelsen ikke udelukkede, at bevisførelse under en retssag kunne føre til et andet resultat.

Efter nævnets afsigelse af den ovenfor omtalte kendelse blev bilen fundet i en kanal i Polen i oktober 2011. Klageren rettede herefter igen henvendelse til selskabet, som fortsat afviste at yde forsikringsdækning.

Sagen er på ny indbragt for nævnet den 24/7 2012. Af klageskemaet fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Til Ankenævnets orientering vil [klageren] håndtere sagen på vegne af [forsikringstageren]. **Den 12.11.2005** anmelder [forsikringstageren] tyveriet af hendes bil til forsikringsselskabet Nykredit Forsikring A/S. **Den. 17.02.2006** Afviser Nykredit Forsikring A/S at udbetale erstatning på kr. 115.000 på baggrund af deres egen undersøgelse af sagen. Deres argumenter er: 1. Der var opgivet et forkert navn på en medpassager 2. Der blev ikke fortalt om brugeren, af bilen, private anliggender under en færge tur 3. Afhøringer af tilfældige folk med mulig relation til sagen, herunder færge personale, taxachauffør og politi folk tegner et billeder af, at ingen havde set bilen. **Den 26.01.2007** bliver sagen sendt til Ankenævnet for forsikringer. **Den 25.06.2007** kommer Ankenævnet for forsikringer med en afgørelse om, at de ikke kan afgøre sagen. Sagen bliver herfra liggende og ikke ført videre af [forsikringstageren] pga. private udfordringer med økonomi og familie. **Den 15.12.2011** (Over 5 år og 3 mdr.) bliver familien ringet af polsk politi, om at den forsvundne bil er blevet fundet i forbindelse med udgravning af kanal. **Den 13.03.2012** sender polsk politi et officielt brev om at køretøjet er fundet. **Den 20.03.2012** henvender [klageren], på vegne af [forsikringstageren] sig til forsikringsselskabet Nykredit Forsikring A/S med den nye udvikling i sagen, og gøre det gamle krav på 115.000 kr. gældende dog med forbehold for morarenter, hvis kravet ikke bliver indbetalt indenfor 10 dage. **Den 21.03.2012** Afviser Nykredit Forsikring A/S at udbetale erstatningen, med den begrundelse at der ikke er forekommet nogen nye faktuelle oplysninger i sagen. **Den 24.04.2012** sender Advokat, …, et brev til Nykredit Forsikring A/S med henblik på at genoptage sagen på baggrund af den nye udvikling. Herunder beder han om kopi af den rapport Nykredit Forsikring A/S har udformet, og som de bruger som argumentation i sagen. Efter adskillige rykkere fra advokat … har Nykredit Forsikring A/S ikke besvaret brevet til dagsdato (ca. 3 mdr)

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
[klagerens], på vegne af [forsikringstageren], ønsker fuld erstatning på kr. 115.000 i henhold til erstatningsopgørelsen (Rapport nr. … - Se bilag …) for Deres bortkommende bil i 2005, med der tilhørende morarenter.

3. Bilag til sagen (police, senere policetillæg, korrespondance, skitser o.l.).
Vedlagt klagen er en kronologisk oversigt over hele sagens forløb samt tilhørende 17 bilag."

Heroverfor har selskabet i brev af 21/9 2012 til nævnet anført:

"**Sagens fakta**
Den 15. november 2005 kontakter [forsikringstageren] os telefonisk og oplyser, at bilen blev stjålet i Polen, da de var på vej hjem til Danmark. Datoen for tyveriet oplyses at være mellem den 4. - 8. november 2005.

Herefter undersøger vi nærmere forholdene omkring det anmeldte tyveri i Polen ved … og firmaet …, og vi beder i den forbindelse forsikringstageren om et personligt møde jf. brev af 29. november 2005.

3. 82.938

Vi rykker herfor den 11. januar 2006 pr. brev, og den 19. januar 2006 har vores konsulent et personligt møde med forsikringstageren, hvori sagen og de nærmere omstændigheder omkring tyveriet i Polen drøftes.

Den 16. januar 2006 modtager vi rapport fra Taksatorringen med erstatningsopgørelse - underskrevet af forsikringstageren den 12. januar 2006. Det er i erstatningsopgørelsen anført, at erstatningsbeløbet er fastsat med forbehold af forsikringsselskabets erstatningspligt.

Den 17. februar 2006 fremsender vi et brev til forsikringstageren, hvori vi afviser forsikringsdækning for tyveriet af bilen. Forsikringsdækning afvises med henvisning til, at vi - som følge af modtagne oplysninger fra Polen - ikke finder, at der er sket en forsikringsbegivenhed i form af tyveri.

Ved breve af 20. og 21. februar 2006 beder forsikringstager om aktindsigt og klagevejledning.

Vi svarer ved brev af 4. april 2006, at vi ikke kan tilbyde udlevering af fortrolige undersøgelser, og vi giver forsikringstager klagevejledning.

Den 1. maj 2006 modtager vi fra Københavns Retshjælp et brev, hvori de beder om en nærmere redegørelse for de omstændigheder ved tyveriet, som begrunder vores afvisning.

Den 6. juli 2006 fremsender vi nærmere redegørelse herover til Københavns Retshjælp.

Den 24. juli 2006 modtager vi brev fra Københavns Retshjælp med nærmere forklaring til omstændighederne omkring tyveriet.

Dette brev forbliver beklageligvis ubesvaret, hvorefter sagen indbringes for Ankenævnet for Forsikring ved klage dateret den 29. september 2006.

Den 25. juni 2007 afsiger Ankenævnet for Forsikring kendelse (kendelsesnr. 70.307), hvori de giver os medhold i, at vi har afvist forsikringsdækning på det foreliggende grundlag, men at det ikke kan udelukkes, at en bevisførelse under en retssag kunne føre til andet resultat.

Den 20. marts 2012 modtager vi en e-mail fra [klageren], hvori det anføres, at Polsk politi den 14. marts 2012 har bekræftet, at de har fundet den eftersøgte bil i en kanal. Som følge heraf fastholdes erstatningskravet på 115.000 kr.

Den 21. marts 2012 fremsender vi en e-mail til [klageren], hvori vi oplyser, at fundet af bilen ikke ændrer vores afgørelse, hvorfor afvisningen fastholdes.

Den 24. april 2012 modtager vi brev fra forsikringstagers advokat, hvori han beder om udlevering af intern rapport.

Før vores besvarelse heraf indbringer [klagerens] på vegne af [forsikringstageren] den 23. august 2012 sagen for Ankenævnet for Forsikring, hvori de med henvisning til, at bilen nu er fundet, fastholder udbetalingen af erstatningskravet på 115.000 kr. for tyveri af bilen samt morarenter.

Vores vurdering

Indledningsvist vil vi påpege, at det er vores opfattelse, at der er indtrådt forældelse i sagen.

Der er tale om en fordring, som er stiftet før den nye forældelseslov ikrafttræden pr. 1. januar 2008, hvorfor fordringen er omfattet af overgangsreglerne i den nye forældelseslov jf. Forældelsesloven § 30.

I henhold til overgangsreglerne jf. Forældelsesloven § 30 skal der ses på forældelse efter både de tidligere og nye forældelsesregler, hvorefter forældelse indtræder på det seneste tidspunkt.

Tidligere forældelsesregler
I henhold til den tidligere forældelsesregel i Forsikringsaftaleloven § 29 stk. 1 forældes krav 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om at det er forfaldent.

Januar 2006 afholdes et møde med forsikringeren for nærmere afklaring af omstændighederne omkring tyveriet, og februar 2006 fremsender vi vores afvisning til forsikringstageren.

Forsikringstageren har således allerede på daværende tidspunkt senest i 2006 kundskab om kravet, og om at det er forfaldent.

Da forældelsesfristen løber fra forsikringstagers kundskab om kravet og om dets forfald, løber forældelsesfristen resten af kalenderåret 2006 samt 2007 og 2008, hvorefter forældelse indtræder den 1. januar 2009.

At bilen efterfølgende er fundet i en kanal, ændrer ikke ved, at forsikringstager allerede i 2006 har haft kundskab om kravet, og om at kravet var forfaldent.

Nye forældelsesregler
I henhold til de nye regler - Forældelsesloven af 2008 - er forældelsesfristen 3 år, jf. § 3, og fristen regnes fra det tidligste tidspunkt, at forsikringstageren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. § 2 stk. 1. Dette anses for at være opfyldt på skadestidspunktet, dvs. bortkomsten af bilen november 2005.

Herefter løber forældelsesfristen i 3 år, dvs. at der sker forældelse i november 2008.

I henhold til Forældelsesloven 2008 § 3 stk. 2 regnes forældelsesfristen først fra det tidspunkt hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen.

Forældelsesfristen er ikke suspenderet i henhold til Forældelseslov § 3 stk. 2, idet forsikringstageren ikke på noget tidspunkt efter bortkomsten af tyveriet har været ubekendt med fordringen. At bilen efterfølgende er fundet i en kanal ændrer ikke ved, at forsikringstageren har været bekendt med fordringen siden bilens bortkomst.

I henhold til overgangsreglerne i Forældelsesloven af 2008 § 30 stk. 1 vil det være det seneste tidspunkt for forældelsens indtræden, som finder anvendelse. Det vil sige, at sagen forældes den 1. januar 2009 jf. ovenstående.

Herudover vil vi også bemærke, at forældelsesfristen på intet tidspunkt har været afbrudt, da forsikringstageren ikke har foretaget retslige skridt ved at forfølge kravet ved dom jf. Forældelseslov af 2008 § 16. Fundet af bilen ændrer således ikke ved, at der er indtrådt forældelse, da forsikringstageren ikke har forfulgt sit krav.

5. 82.938

Indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring medfører alene en foreløbig fristafbrydelse, jf. § 21 stk. 3, hvorefter forældelse tidligst finder sted 1 år efter afgørelsen, dvs. tidligst den 25. juni 2008. Som anført ovenfor indtræder der i henhold til overgangsreglerne tidligst forældelse den 1. januar 2009, hvorfor § 21 stk. 3 ingen betydning får i denne sag.

Allerede fordi der er indtrådt forældelse i sagen den 1. januar 2009, kan vi ikke tilbyde forsikringsdækning for den bortkomne bil.

Såfremt det er nævnets opfattelse, at der *ikke* er indtrådt forældelse i sagen har vi følgende kommentarer til sagen:

Det er vores klare holdning, at der med fundet af bilen 6 år efter bortkomsten ikke er fremkommet nye oplysninger, således at dette kunne have medført et andet udfald af sagen.

At bilen er fundet i en kanal 6 år efter bortkomsten underbygger på ingen måde, at bilen har været stjålet.

Vi skal igen henholde os de oplysninger, som allerede har været forelagt for nævnet i dets tidligere behandling af sagen:

Forsikringstagers mand, …, har oplyst, at han den 31. oktober -1. november 2005 rejste til Polen med en ven ved navn ... Forsikringstagers mand har oplyst, at han som følge af alkohol og anholdelse af grænseværnet og overgivelse til politiet ikke havde mulighed for at køre bil, hvorfor bilnøglen ved anholdelsen blev overgivet til vennen, som henstillede bilen på en ubevogtet parkeringsplads overfor jernbanen. Efter løsladelsen skulle han mødes med vennen ved bilen, men denne havde drukket, hvorfor de måtte forlade bilen og tage toget videre. De aftales at mødes den 4. november på terminalen, men vennen ankommer ikke, hvorfor forsikringstagers mand tager færgen til Danmark alene og efterlader bilen på parkeringspladsen. Den 8. november 2005 tog han færgen tilbage til Polen for at hente bilen. Ved ankomst til parkeringspladsen konstateres det, at bilen er væk.

De nærmere omstændigheder omkring bortkomsten af bilen er undersøgt og fremgår af undersøgelsesrapport fra firmaet ... Som det fremgår af rapporten er der blevet rettet henvendelse til lokalpolitiet, som har efterforsket sagen, det polske Østersø Rederi, forhør af taxachauffører fra taxaholdepladsen ved banegårdspladsen, samt samtale med politifolk, som havde tjeneste i området i tiden for bilens bortkomst.

Ved henvendelse til det polske Østersø Rederi er det konstateret, at forsikringstagers mand ikke rejste til Polen med en mand ved navn …, men at han gik igennem grænsekontrollen sammen med den danske statsborger ...

Det er også konstateret, at der ikke er sammenhæng mellem forsikringstagers mands oplysninger om tilbagerejsen til Danmark, idet forsikringstagers mand oplyste, at han den 4. november 2005 rejste alene til Danmark, da vennen ikke var dukket op. Han oplyste, at vennen rejste til Danmark dagen før, dvs. den 3. november 2005. Efter oplysninger fra det polske Østersø rederi var der ingen registreringer om vennens tilbagerejse til Danmark den 3. november 2005, men tværtom er det registreret, at de begge rejste tilbage til Danmark den 4. november 2005 gennem samme grænsekontrol med 2 minutters mellemrum.

Vennen kunne således på dette tidspunkt have kørt bilen om bord på færgen til Danmark.
Herudover har vi ved afhøringer af taxachauffører, politifolk og færgepersonalet konstateret, at forsikringstagers bil ikke har stået det pågældende sted i de nævnte dage.

Den pågældende parkeringsplads er beliggende umiddelbart ved siden af taxiholdepladsen, og alle adspurgte taxachauffører fra taxaholdepladsen bekræftede entydigt, at de ikke i denne periode på ca. 8 dage havde set bilen på denne parkeringsplads.

Ligeledes de politifolk, som havde tjeneste i området i tiden for bilens bortkomst fastholdt, at bilen ikke havde holdt parkeret på det pågældende sted. Vi bemærker, at den pågældende parkeringsplads ikke er særlig befærdet, og at en gul Peugeot Cabriolet på danske nummerplader ville påkalde sig megen opmærksomhed dette sted.

Således er der i henhold til ovenstående flere usammenhængende forhold i forsikringstagers / forsikringstagers mands forklaring i relation til de nærmere omstændigheder omkring tyveriet.

Vi har ved vores møde med forsikringstager den 19. januar 2006 foreholdt hende vores oplysninger, og hun er ikke hverken på daværende tidspunkt eller efterfølgende fremkommet med nogle oplysninger, som kunne forklare ovenstående - udover at polakker ofte anvender et kaldenavn i stedet for det officielle navn.

Det er forsikringstager, som skal løfte bevisbyrden for, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Det er vores klare opfattelse, at forsikringstageren ikke har sandsynliggjort, at et tyveri har fundet sted.

At bilen nu er fundet i en kanal - 8 år efter bortkomsten - sandsynliggør ikke, at der er sket et tyveri af bilen på daværende tidspunkt.

Det ændrer heller ikke på, at der ikke er sammenhæng i forsikringstagers og hendes mands forklaring i forhold til den undersøgelse, som er pågået, og de nærmere omstændigheder omkring bortkomsten af bilen, herunder diverse registreringer og forklaringer afgivet af politifolk, det polske rederi og taxachauffører.

Således fastholder vi, at forsikringstager ikke har sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed i form af et tyveri, hvorfor vi fastholder vores afgørelse."

Nævnet har set de fotos, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag er nævnet enig med selskabet i, at et eventuelt erstatningskrav er forældet efter såvel de tidligere som de nugældende forældelsesregler. Allerede derfor kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse. Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

7. 82.938

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson